

DINGSDAG 16 MAART.

De prijs d'ezzer Courant, alle geregeld vijfmaal
weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dings-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f. 5
in de drie maanden. —

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf
regels f. 1.00, en voor elken regel daarboven 20
centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

De besluiten van 1820 en 1830.

In de zitting der Kamer van den 10^{den} is over en weder zeer veel sprake geweest van de besluiten van 8 juni 1820 en 20 jan. 1830, houdende verbod van wege den koning aan hoofden van departementen om mededeelingen van de Kamer aan te nemen. Eenerzijds wilde men ze toepasselijk maken op de voorgestelde verzending van het rekest des heeren LIPMAN aan den minister van binnenlandsche zaken; terwijl van de andere zijde de niet-toepasselijkheid der besluiten ten deze beweerd werd. De moeite die men zich ten behoeve van dit laatste gaf, kunnen wij niet anders dan aan de ingewortelde »bescheidenheid» toeschrijven. Hier toch, zouden wij meenen, kwam de regel te pas: *Frustra probatur quod probatum non solvat*. Want wij beamen ten volle de woorden van den heer VAN DAM VAN ISSELT: »De vrije verleggenwoordiging kan in eene zaak als deze niet door een besluit gebonden zijn». Al had dus niet de vorige maar de tegenwoordige koning, niet onder de vorige maar onder de tegenwoordige grondwet, de ministers verboden iets van welken aard ook van de Kamer aan te nemen, of op eenige vraag hoegenaamd te antwoorden, zoo zou dusdanig verbod het regt der Kamer geenszins kunnen bekorten. De vraag is hier slechts: waartoe heeft de Kamer regt? — Zelfs de heer VAN RAPPARD, erkent, volgens de *Staats-Courant* van 12 maart, »dat de koning niet verder gaan en in geen geval de Kamer verbieden kan om stukken aan de ministers te verzenden.» Maar, voegt hij er bij, »wat baat dit, zoo hun het verbod is opgelegd, om daarop berigt te geven?»

Wij antwoorden: het baat niets, bijaldien de Kamer het er alsdan bij laat berusten. Maar daartoe meenen wij haar evenmin genoodzaakt als bestemd. De Kamer is daar ter handhaving der grondwet; daartoe is zij geroepen en verplicht. Wordt er haar dus eene klacht over schennis der grondwet ingeleverd, zoo behoort zij die te onderzoeken. Gevolgelyk moet zij de bescheiden kamer vragen welke tot dat onderzoek noodig zijn. Weigert een minister haar dezelve te geven, of wil eenige staatsmagt op eenigerlei wijze het pligtmatig onderzoek verijdelen, zoo staat het aan haar gebruik te maken van eenige dier dwangmiddelen welke de grondwet, ter harer beschikking stelt.

Bij voorbeeld: artikel 75 der grondwet zegt: »De hoofden der ministeriële departementen zijn verantwoordelijk voor alle daden door hen als zoodanig verrigt, of tot welker daarstelling of uitvoering zij zullen hebben medegewerkt, waardoor de grondwet of de wetten mogten geschonden of niet opgevolgd zijn.» Is er nu sprake van eene daad waardoor de grondwet, mogt geschonden of niet opgevolgd zijn, — gelijk eene ongrondwettige verkiezing van leden voor de Kamer zou wezen — en schijnt het te blijken dat een minister daartoe heeft medegewerkt, door eene ongrondwettige stemming te gelasten of te autoriseren, zoo zou het immers bespottelijk zijn aan te nemen dat een minister zich aan de ver-

antwoordelijkheid onttrekken kon, door antwoord te weigeren op de vragen welke men hem doet.

Men behoeft daarom geene, waarschijnlijk vruchteloze, pogingen aan te wenden om hem te betrekken voor den Hoogen Raad; men vervolge hem niet in regten, men houde zich aan art. 75 en aan den eed om de grondwet te handhaven en niet te gedoogen dat er van afgeweken worde. *In casu*, de kamer neme een besluit waarbij zij verklaart: door de weigering van den minister van binnenlandsche zaken, om haar de vereischte bescheiden te geven tot beoordeeling eener klacht over schennis der grondwet, waartoe hij zou hebben medegewerkt, gekrenkt te worden in haar regt en hare verplichting tot handhaving der grondwet; zij verklaart voorts dat zij, luidens haren eed tot die handhaving geroepen, zich verplicht acht de haar grondwettig gegeven middelen te bezigen tot handhaving van haar regt, en gevolgelyk geene begrooingen toe zal stemmen alvorens de uitvoering van dat regt haar zal zijn toegekend. Geen artikel der grondwet verbiedt zoodanige handelwijze aan de Kamer.

Van dreigrede.

Tegen het vernietigen eener keuze, waarbij een grondwettig onbevoegd persoon medegestemd mogt hebben, werd door ministeriële leden in de Kamer aangevoerd: dat alsdan de vroegere verkiezingen van leden der Kamer en zelfs al hare besluiten zouden vervallen. Deze bewering werd door den heer SCHIMMELPENNICK eene *dreigrede* genaamd. Wij kunnen haar die benaming niet geven; want de bewering, ofschoon onjuist in uitdrukking en niets afdoende in de onderhavige discussie, schijnt ons eigenlijk niet valsch. Wij noemen ze liever eene *dreigrede*, omdat zij bijgebracht wordt tot afschrikking dergenen, die de benoemingen van leden, bij wier verkiezing de gouverneur, zonder lid der staten te zijn, medestemde, vernietigen willen.

Onjuist in uitdrukking is de bewering, voor zoo ver er gezegd wordt dat alsdan de vroegere verkiezingen van leden der Kamer (waarbij een gouverneur, geen lid der staten zijnde, medestemde) en zelfs hare besluiten zouden vervallen. Hadde men in stede van *vervallen*, gezegd: *als ongrondwettig, nietig zouden kunnen worden verklaard*, dan zouden wij de juistheid der bewering niet betwisten.

Immers, is de medestemming der gouverneurs thans ongrondwettig, zoo was zij het vroeger ook; gevolgelyk zouden de vroeger gekozen leden ongrondwettig gekozen zijn, en ongrondwettig gekozen leden zijn niet de leden der Staten-Generaal waarvan de grondwet spreekt en waaraan, en waaraan alleen, zij zekere bevoegdheid toekent.

Maar de bewering schijnt ons *niets-afdoende in de onderhavige discussie*, vermits de regering ze niet alleen niet zou kunnen, maar ook niet zou willen doen gelden, en de mogelijkheid dat zij door de Kamer of door de natie aangevoerd wierd, volstrekt geene reden is om de vrijzinnige leden af te schrikken.

De regering, welke het was die de gouverneurs voorschreef mede te stemmen, zou nooit kunnen

beweren door die medestemming en derzelve gevolgen geleed te zijn; zij, eene *persona moralis*, die nooit sterft; had buitendien de volle bevoegdheid om hare bewilliging te weigeren aan elk besluit der Kamer; zoodat zij gevolgelyk nooit met eenigen schijn van regt beweren kan hij eene vroegere ongrondwettige samenstelling der Kamer te hebben geleden. Zij zou het buitendien thans vooral niet willen, omdat de vernietiging der tegenwoordige mandaten nieuwe verkiezingen ten gevolge zou moeten hebben; en de nieuwe verkiezingen allerwaarschijnlijkst eene veel vrijzinniger Kamer zouden daarstellen.

Ten aanzien der natie zou het geval anders kunnen wezen. Wij betwisten haar het regt niet om te beweren dat slechts grondwettige staatsmagten, grondwettig zamengesteld en op grondwettigen weg, haar kunnen verbinden. Maar de natie kan zulks niet beweren, kan althans zoodanige bewering niet doen gelden, zondet revolutie; en van revolutie is geene sprake. Mogt er ooit sprake van komen, mogt de natie ooit tegen het verbindende van handelingen der Kamer willen aanvoeren dat zij ongrondwettig zamengesteld was, en die bewering welke door geschonden wetten, verboden bindtenissen of wetten, — zoo zou de natie het niet meer of niet minder doen, omdat thans de Kamer benoemingen, waarbij een gouverneur medestemde, al dan niet zal hebben vernietigd. Op hare eigene redenering zou dan de natie afaan; en om te weten wat zij alsdan doen en zeggen wil; zal zij waarlijk niet vragen: wat dacht er in 1841 de Kamer van? aan zoodanige antecedenten bindt zich geen volk in revolutie!

Of zou zich inderdaad iemand verbeelden, dat het, in zoodanigen toestand, vragende: waren de toenmalige staatsmagten bevoegd? ter beantwoording der vraag het gezag der tegenwoordige Kamer zou meenen te behoeven?

Het antwoord van den minister van binnenlandsche zaken.

Volgens een der dagbladen is het rekest van den heer LIPMAN, hetwelk de Kamer aan den minister van binnenlandsche zaken »om berigt» toegezonden had, door denzelfden aan den president der Kamer teruggezonden, niet kennisgeving: dat hij de gouverneurs bij circulaire, van den 13^{den}, waarschijnlijk, aangescheven had om aan de verkiezingen deel meer te nemen.

Hieruit zou, onzes achtens, wel is waar blijken hoe doelmatig een energieke maatregel der Kamer is, en hoe weinig karakter er bij het ministerie bestaat, — maar daarmede, geloof wij, zou de zaak geenszins afgedaan wezen.

Immers, de heer LIPMAN heeft de Kamer niet verzocht: te bewerken dat de gouverneurs voortaan niet meer medestemden; maar hij heeft gebruik gemaakt van zijn regt als burger van den staat om zich bij de Kamer te beklagen over eene vermeende schennis der grondwet, verzoekende herstel daarvan. De heer LIPMAN is opgekomen tegen de laatste verkiezing van leden der Tweede Kamer uit Noord-Holland.

Dit is door de Kamer zeer goed begrepen, blijkens haar besluit: dat het onderzoek der geloofsbrieven van de twee leden uit Noord-Holland zou worden aangehouden.

Aangehouden tot dat de Kamer van den minister van binnenlandsche zaken berigt zou hebben ontvangen. Berigt natuurlijk, *nopens hetgeen bij de bedoelde verkiezing had plaats gehad.* Geenszins berigt aangaande hetgeen Z. Exc. voornemens was voortaan van de gouverneurs te begeren.

Tot het hangende vraagpunt, aangaande de grondwettigheid der benoeming van de twee Noord-Hollandsche leden, doet het antwoord des ministers niets af.

Het zou alleenlijk kunnen dienen tot verdedering der Kamer. Het zou misschien kunnen worden beschouwd als eene soort van *amende honorable.*

Doch, gelijk gezegd is, het doet niets af ter beslissing van het vraagpunt waarover de Kamer thans geroepen is te oordeelen.

Buitendien erlangt er de Kamer, onzes achtens, weinig waarborg bij voor de toekomst. Bij de vroegere ministeriële instructie was het den gouverneurs voorgeschreven, mede te stemmen bij de verkiezingen. Echter schijnt het, volgens openbare en niet wedersproken geruchten, dat sommige gouverneurs bij de laatste verkiezingen niet hebben gehoorzaamd aan het ministeriële voorschrift om mede te stemmen. Dit voorschrift was officieel, was van openbare bekendheid, en werd of niet of althans niet openbaar ingetrokken. Het publiek, de Kamer zelve, indien wij ons niet bedriegen, kende geene andere instructie aan de gouverneurs dan die waarbij hun het medestemmen voorgeschreven werd.

Alzoo moest het publiek, moest de Kamer opmaken dat er gouverneurs waren, die niet gehoorzaamden aan een ministeriël voorschrift.

Zoo wel die gouverneurs als de minister bleven echter in betrekking.

Waarom zou nu het publiek, waarom zou nu de Kamer vertrouwen dat ministeriële voorschriften toekomstig meer gehoorzaamheid zullen vinden bij

Als er gouverneurs waren, die niet medestemden, ofschoon hunne instructie hun het medestemmen voorschreef, — kunnen er dan geen andere zijn, die met het medestemmen voortgaan, ofschoon hunne instructie het hun verbiedt?

In eenen staat, waar men wezenlijke regering en geene regeringloosheid wil, schijnt dit punt ook wel eenige voorziening waardig; en zou men althans dien waarborg kunnen verlangen, van eenen in de grondwet ervaren en energieken minister aan het hoofd der binnenlandsche zaken geplaatst te zien.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE.

De dagbladen van Smirna deelen het volgende officieel stuk mede:

Vertaling van den hattî-sheriff van Z. H., waarbij aan Mehemed-Ali de erfelijkheid van het bestuur over Egypte, onder eenige hem opgelegde voorwaarden, wordt verleend:

Mijn Vizier!

Het is met genoegen, dat ik de blijken van onderwerping, door u gegeven, heb gezien, als ook uwe betuigingen van getrouwheid en verzekeringen van genegenheid jegens mijnen doorluchtigen persoon, en voor de belangen van de verhevene Porte. Onze langdurige ondervinding, en de kennis der aangelegenheden van het land, hetwelk zoo langen tijd onder uw bestuur is geweest, benemen mij allen twijfel, of gij zult door den ijver en de voorzichtigheid, welke gij in dat bestuur zult aanwenden, nieuwe regten op mijne welwillendheid en mijn vertrouwen op u verkrijgen; en dat gij te gelijker tijd, mijne weldaden op prijs wetende te stellen, die hoedanigheden, welke u onderscheiden, op uwe opvolgers zult trachten te doen overgaan. Dit in overweging nemende, heb ik besloten u te bevestigen in het bestuur van Egypte, volgens de grensbepalingen, op de kaart, die u door mijnen groot-vizier wordt gezonden, afgeteekend, en u bovendien het voorrecht van erfelijkheid in dat bewind te verleenen, onder de volgende voorwaarden:

Indien het bestuur van Egypte is opgevalven, zal het aan dien uwer mannelijke afstammelingen, dien ik zal verkijzen, worden toevertrouwd; en dezelfde wijze van opvolging zal in acht genomen worden met betrekking tot de mannelijke kinderen van dezen, en zoo vervolgens. In het geval, dat uwe mannelijke lijn mogt uitsterven, zullen de mannelijke kinderen van de vrouwen uwer familie geen regt op de opvolging hebben. Diegene uwer zonen, die verkipten zal worden om u in het bestuur van Egypte op te volgen, zal zich naar Konstantinopel moeten begeven, om aldaar de bevestiging te ontvangen. Het voorrecht van erfelijkheid, aan het bestuur van Egypte verleend, zal hem geen rang of hooger titel boven de andere viziers, noch eenig regt op voorzitting geven, en zal hij gelijkelijk als zijne ambtgenooten behandeld worden. De bepalingen van mijnen hattî-sheriff van Guluane, alsook de administratieve wetten, in mijn rijk van kracht of nog te maken, en alle gesloten of nog te sluiten tractaten met de bevriende mogendheden, zullen gelijkelijk in Egypte ten uitvoer worden gelegd.

Al de belastingen, waaraan deze provincie onderworpen is, zullen in mijnen naam geïnd worden; en opdat de inwoners van Egypte, die een gedeelte uitmaken van de onderdanen van onze verhevene Porte, niet onderhevig zullen zijn aan knevelarijen of ongeregelde invorderingen, zullen de tienden, de regten en andere belastingen geregeld worden volgens het stelsel, hetwelk in het overige van het keizerrijk wordt gevolgd.

Het vierde gedeelte van de in- en uitgaande regten der tienden en andere belastingen in Egypte zal, zonder de minste korting, worden opgenomen, en in de schatkist van onze verhevene Porte worden gestort; de overige drie vierde gedeelten zullen dienen, om de kosten van in- en uitgaande regten, die der burgerlijke en militaire administratiën en van het onderhoud van den gouverneur, alsmede de betaling van het graan, hetwelk Egypte jaarlijks aan de heilige steden Mekka en Medina moet zenden, te bestrijden.

Bovenstaande schatting, die de gouverneur van Egypte schuldig is, en de wijze van betaling derzelve, zullen van de dagteekening van het jaar 1256 (22 februari 1841), voor den tijd van vijf jaren zijn vastgesteld. In het vervolg zullen zij op eene andere wijze kunnen geregeld worden, meer overeenkomstig met den toekomstigen staat van Egypte en met den aard van nieuwe

Daar het de plicht van onze verhevene Porte is, om het jaarlijksch bedrag der inkomsten en de wijze van inning der tienden en andere belastingen te kennen, en daar dit onderwerp eene commissie van toezigt en contrôle in de provincie vordert, zal men nader, volgens mijnen wil, daarin voorzien.

Het muntstelsel door onze verhevene Porte moettende vastgesteld worden, opdat er geen verschil meer noch in de gehalte noch in de waarde der goud- of zilvermunten besta, die men voortaan in mijnen naam in Egypte zal muntten, zullen dezelfde gelijk moeten zijn aan die, welke uit de keizerlijke munt van Konstantinopel voortkomen, zoowel naar de gehalte, als naar het model en de waarde.

Het getal van 18.000 man, in vreedestijd genoegzaam zijnde voor de binnenlandsche dienst van Egypte, zal dat getal niet mogen overschreden worden. Daar de Egyptische krijgsmagt bestemd is voor de dienst van de verhevene Porte, evenzeer als de andere troepen van het keizerrijk, zal dezelve echter vermeerderd kunnen worden in tijd van oorlog, in die evenredigheid als zij geschikt zal oordeelen.

Volgens het nieuwe militaire dienststelsel, hetwelk in geheel mijn keizerrijk is aangenomen, zullen de soldaten, na vijfjarige dienst, worden vervangen door nieuwe soldaten, en zal dit zelfde stelsel ook in Egypte worden gevolgd. Uit de laatste ligtingen der Egyptische troepen, die thans in dienst zijn, zal men 20.000 man kiezen, om de nieuwe dienst te beginnen, waarvan 18.000 man voor Egypte zullen worden bestemd, en 2.000 man herwaarts worden gezonden, om hunnen tijd uit te dienen. — Het vijfde gedeelte van deze 20.000 man jaarlijks vervangen moettende worden, zal men ook jaarlijks in Egypte 4.000 rekruten ligten, op de wijze bij het militaire reglement voorgeschreven, door middel van het lot, daarbij alle menschelijkheid, onpartijdigheid en den vereischten spoed in acht nemende. 3.600 man dier rekruten zullen in het land blijven, en 400 man herwaarts gezonden worden.

De soldaten, die hunnen diensttijd hebben geëindigd, hetzij in Egypte hetzij alhier, zullen naar hunne haardsteden terugkeeren en voor het vervolg niet meer kunnen worden opgevorderd.

Ofschoon het klimaat van Egypte een verschil in de kleedingstoffen der militairen kunne vorderen, zullen de uniformen echter, evenmin als de onderscheidings teekenen, en de vaandels der Egyptische troepen in geenen deele verschillen van die der andere troepen van het keizerrijk. De kleeding en de onderscheidings teekenen der officieren, matrozen en soldaten van de Egyptische marine, alsmede de vlag der vaartuigen, zullen mede dezelfde zijn als die der overige in het keizerrijk.

De benoeming van de land- en zee-officieren, tot den graad van luitenant ingesloten, zal door den gouverneur van Egypte geschieden: die der hoofd-officieren zal van mijnen keizerlijken wil afhangen.

De gouverneur van Egypte zal voortaan geene oorlogschepen mogen doen bouwen, zonder mijne uitsluitende toestemming.

De concessie van de erfelijkheid in het bestuur van Egypte aan de boven vermeldde voorwaarden onderworpen zijnde, zal de niet-uitvoering van eene derzelve de oorzaak zijn van de onmiddellijke intrekking van deze concessie.

De tegenwoordige hattî-sheriff is dus aan u gerigt, opdat gij, even als uwe nakomelingen, erkentelijk voor de keizerlijke gunst, die ik u toeken, u met zorg zal bezig houden, om de voorwaarden, daarin vervat, te vervullen, de bewoners van Egypte tegen elke gewelddadigheid te beschermen en voor hunne veiligheid en welvaart te waken; u wachtende mijne bevelen te wederstreven, opdat gij aan mij, verhevene Porte, de belangrijke zaken van het land, aan uw bestuur toevertrouwd, ter kennis zult brengen.

Den 21sten zilhijs 1256 (13 februari 1841.)

DUITSCHLAND.

Bieberich, 6 maart. Trots de stremming van den Rijn bij de zoogenaamde Petersau, door opwerping van eenen steenen dam, voer nogtans de stoomboot Victoria, toebehoorende aan de Dusseldorpsche maatschappij, de haven van Bieberich in, en maakte den weg naar Mainz, om het hertogelijk eiland, een weg nog nimmer door eene stoomboot bevaren. Door de opening van dien weg varen nu de boten der Dusseldorpsche maatschappij weder bestendig naar Bieberich en lijdt de dienst geen afdremping meer bij die plaats. (O. P. A. Z.)

Wiesbaden, 6 maart. De standenvergadering is tegen den 20sten dezer opgevoerd in (Allg. Zeit.) De Kölnische Zeitung behelst een nieuw reglement betrekkelijk het voorbijvaren van stoombooten en overigeschepen, benevens andere voorschriften, die zoowel door stoombooten als zeilschepen bij de vaart op den Rijn in acht te nemen zijn.

— De Oberdeutsche Zeitung laat zich volgender wijze uit over het gewigt der Pruisische standen: »De Pruisische Staats-Zeitung heeft aan de politieke wereld documenten voor oogen gelegd, die aan het Pruisische standstelsel eene nieuwe toekomst voorspellen. Ontwikkeling van de instelling der standen, openbaarmaking der landdagverhandelingen door de pers, oproeping der standen alle twee jaren, ontwerp van een nieuw kiesreglement, voorstel tot oprigting van eene commissie uit de standen, raadpleging en medewerking van dezelve bij gewigtige landsaangelegenheden, wanneer de standen zelve niet vergaderd zijn: — dit zijn veelbetekende officiële woorden, hoedanige men sedert twintig jaren in Pruisen niet meer gewoon was te hooren. De hoeghartige woorden, welke de koning bij zijne huldiging sprak, waren eene troonrede voor een gansch regeringsvak; de voorstellen die thans aan de standen gedaan zijn, mogen de vervulling van de koninklijke woorden heeten. In deze toenadering tot openbaarheid straalt een geest van zelfvertrouwen en bewustheid van kracht door, die Pruisen alreeds meer tot eere strekt dan de schroomvallige geheimzinnigheid, waarmede van oudsher eene beambten-hierarchie achter de kanselarijtafels de staten wenschte te regeren.»

PRUISSEN.

Bonn, 7 maart. Onze professor Nasse heeft een zoogenaamde thanatometer uitgevonden, door middel waarvan iedere schijn dood onfeilbaar zou ontdekt worden. De heer Nasse is, om zijne voortreffelijke behandeling der ziekten, beroemd in de geneeskundige wereld. Zijn thanatometer is door de regering in handen gesteld van de geneesheeren des hospitaals (Charitéhaus) te Berlijn, ten einde deszelfs doelmatigheid te beproeven. Veldoet het alsdan bij de veelvuldige proeven, zoo heeft professor Nasse zich zeer verdienstelijk bij het menschedom gemaakt, terwyl menig angstig gemoed zijne vrees om levendig begraven te worden, afleggen kan. (Pr. Staats. Z.)

ENGLAND.

Londen, 10 maart. Er zijn heden berigten uit New-York ontvangen van slechts twee dagen latere dagtekening dan de vorige. Desmettenin zijn dezelve in zooverre belangrijk, als zij een nieuw licht verspreiden over de stemming der gemoederen in de Vereenigde Staten, ten opzichte van eenen oorlog met Groot-Britanje. Die tijdingen zijn heden eerst laat in eene tweede editie van den *Times* bekend gemaakt, en werden door het publiek zoo ongunstig opgenomen, dat de eerste uitwerking daarvan eene vrij geveelinge daling der fondsen was. Immers werd, volgens die berigten, in Amerika de waarschijnlijkheid van eenen oorlog tusschen de Vereenigde Staten en Engeland als zoo groot beschouwd, dat de noodzakelijkheid, om zich tot denzelfden voor te bereiden, door namelijk de strijdkrachten zoo te land als ter zee te vermeerderen en door de kust en de grenzen te versterken, reeds in beraadslaging bij het congres was gekomen. Sedert 16 februari had de heer *Fillmore* in de kamer der vertegenwoordigers voorgesteld, om een verzoek te rigten aan de commissie voor militaire zaken, opdat deze haar gevoelen zou uitbrengen, omtrent het voorstellen van een ontwerp tot behoorlijke verdediging des lands, en dit voorstel was met algemeene stemmen aangenomen.

In den senaat zijn behandeld de reeds vroeger in de kamer der volksvertegenwoordigers van den staat Maine behandelde besluiten tot afwering van hetgeen men den Britschen aanval noemde. De som, welke in genoemd ontwerp tot verdediging van dien staat was uitgetrokken, was 400,000 dollars, doch de senaat maakte daarin eene verandering, waarvan de strekking was om het cijfer tot 1,000,000 dollars te vergrooten. Het aldus geamendeerde besluit werd door den senaat vervolgens aangenomen en naar de grens-commissie verzonden.

Nog werden in den senaat onderscheidene andere besluiten aangenomen, welke van eene tot oorlog overhellende stemming getuigen. Zoo werd, b. v., besloten, dat de president der Vereenigde Staten tusschen zou worden aangezocht om krachtige maatregelen te nemen tot verwijdering der Engelsche magt, die den staat van Maine aanhoudend bedreigt. Een tweede besluit, hetwelk nog veel gewigtiger is, luidt ongeveer als volgt:

» Vermits de staat van Maine, niettegenstaande de plegtigste bepalingen, aanhoudend van Britsche aanrandingen heeft te lijden, en vermits men geen staat kan maken op de goede trouw van eene mogendheid, welke zoo herhaaldelijk haar woord gebroken heeft, zoo is besloten, dat de gouverneur van den staat Maine gemagtigd zal worden om dadelijk maatregelen te nemen tot verjaging der troepen van de koningin van Engeland, thans gestationneerd op het door Groot-Britanje betwiste grondgebied, doch hetwelk buiten allen schijn van twijfel een gedeelte van het regmatige grondgebied van den staat van Maine uitmaakt.»

— Nopens de zaak van den heer *MacLeod* vindt men in de brieven en dagbladen ditmaal geen ander gewag gemaakt dan dat men zich verzekerd houdt, dat die Engelsche officier op den bepaalden tijd terecht zal staan, en dat hij vermoedelijk zal worden veroordeeld en opgehangen.

Londen, 11 maart. De *Morning Chronicle* zegt, dat de door het Amerikaanse congres genomen besluiten slechts het natuurlijke gevolg, of de aanvulling, van het besluit zijn, en gelooft niet dat daarmede meer oorlog wordt bedoeld, dan met de ordonnantiën van den heer *Fillmore*, volgens diens eigene bekentenis. — De besluiten van den heer *Fillmore*, zegt dat blad verder, strekten om de meer-grenzen in eenen staat van verdediging te stellen, luidende het aangenomen besluit, » dat men de gopastheid om zulks te doen in overweging zoude nemen, » en in zoo verre schijnt niets de vrees voor vijandelijkheden tusschen de beide landen te wettigen.

— Onze dagbladen behelzen de memorie van de bank der Vereenigde Staten aan de wetgevende magt van Pensylvanie, waaruit blijkt dat voorzeker toegeliefheid jegens die instelling wordt verlangd, hebbende zij niet minder dan 4,393,000 dollars voor dien staat uitgegeven, terwijl nog 7,685,000 dollars onbetaald zijn, makende een totaal van 12,078,000 dollars; de memorie voegt er bij, dat de bank toereikende schuldordeningen heeft om alle pretentiën te voldoen. Men gelooft, dat de wetgeving de betaling-schorsing zal aanhooveren.

— Uit Bombay wordt dd. 12 januari het volgende geschreven:

De *Golconda*, met een transport troepen naar Sina vertrokken, is op de kust van Pulo-Canton gestrand. De

manschap en passagiers zijn gered, maar door de Sinesche gezagvoerders krijgsgevangen genomen.

FRANKRIJK.

Parijs, 12 maart. De berigten uit de Vereenigde Staten ontvangen, van drie dagen later dan de vorige. Zij zijn gewigtig, want zij melden, dat in de staat Maine eene volks-opstanding heeft plaats gehad, omdat de wetgeving ter verdediging des lands bestemde som van 400,000 dollars op een miljoen zoude brengen.

Deze tijding bewijst, dat de oorlog als waarschijnlijk wordt beschouwd, en dat het congres maatregelen genomen heeft om de strijdkrachten der Unie ter zee en te land te versterken, en vijandelijke demonstratiën te doen.

— De waarschijnlijkheid van oorlog tusschen de Vereenigde Staten en Groot-Britanje vermeerderd met ideoeren hier ontvangen wordenden Engelschen brievenpost. Uit Liverpool heeft men New-Yorksche dagbladen tot 20 februari ontvangen, die opgevuld zijn met oorlogzuchtige artikels en bijzonderheden, wegens de door het congres bevolen krijgstoebereidselen.

— De Londensche nieuwbladen beginnen reeds eene wapenkrest te laten hooren en storten eenen vloed van beleedigen uit over het volk der *Yankies* (dus noemen de Britten verachtelijker wijze de Noord-Amerikanen). Wij merken overigens op, dat zij pogen te kennen te geven, dat de nieuwe verwickeling des Engelschen governments met de Vereenigde Staten door de Fransche diplomatie is te weeg gebracht.

— Te Londen was het gerucht verspreid, dat het congres van Washington bereids eene maatregel had vastgesteld ter onverwilde verdrijving van alle Engelschen uit het gebied der Unie. Dit berigt is voorbarig; want ware het bevestigd, alsdan zoude men het als eene volslagen oorlogsverklaring hebben kunnen beschouwen.

— De *Moniteur* bevat eene télégrafische dépêche uit Bayonne van den 12en maart, van den onder-prefect, aan den minister van binnenlandsche zaken gericht, zijnde van den navolgenden inhoud:

De heer *de Gamboa*, minister van financiën, heeft zijn ontslag ingediend, en de heer *Ferrer* is met deze portefeuille *ad interim* belast.

— De *Moniteur Parisien* van 12 dezer bevat het volgende: — De tijdingen uit het Oosten behelzen niet zoo veel belangrijke, als daaraop door sommige dagbladen wordt toegeschreven. De firman, bevattende de voorwaarden, door *Mehemed-Ali* verworpen, is het werk van eenige raddraaiers uit den divan, dezelfde die vroeger geweigerd hadden in de herroeping van de vervallen-verklaring toe te stemmen, welke echter, op aanvraag der vier met Turkije verbonden mogendheden heeft plaats gehad.

Er bestaat alle reden, om te gelooven, dat de meeste dier mogendheden thans nog dezelfde gevoelens koesteren, die haar op dat tijdstip hebben aangespoord, pogingen ter gunste van *Mehemed-Ali* bij de Porte te doen. Brieven uit Weenen vermelden, dat vooral het kabinet van Oostenrijk zich openlijk boklaagt over den laatsten Haïti-scheriff, en dien als eene uitdrukkelijke afwijking van het door de vier mogendheden geuite verlangen beschouwt. Wel onderrigte personen gelooven dan ook, dat de sultan de voorwaarden, in dit staatsstuk verkondigd, zal wijzigen, zoodra hij den kwaden indruk, daardoor op zijne bondgenooten gemaakt, zal kennen. Er zal alzo eenig verwijl in de ontkenning dezer zaak plaats hebben; doch; ten slotte zal alles zich schikken.

— Het huis *Rothschild* van Parijs heeft dezer dagen in de schalkist des Duitschen bonds te Frankfort eene storting van 10 millioen franken gedaan, bestemd voor de fortificatie werken van Ulm en Rastadt, die met den meesten ijver zullen worden voortgezet.

BELGIE.

Brussel, 11 maart. Niet alleen de stedelijke raad van Luik, maar ook die van Brussel, en inzonderheid die van Gend, verklaren zich met veel ernst tegen het voorstel, betreffende de Katholieke universiteit. — De gedeputeerden hebben met 33 tegen 31 stemmen een voorstel aangenomen, strekkende, om den invoer van heer, en wel bepaaldelijk uit Nederland, met 5 fr. voor elke 1000 Kilogrammen te belasten.

Brussel, 12 maart. Terwijl men bedacht is op den aanleg van eenen ijzeren weg van Aken naar Maastricht, hebben de tegenwoordige eigenaren van Postel het ontwerp gevoornd, om eenen dergelijken weg van Antwerpen, of liever van de station van Duffel, over Lier, Turnhout, tot Roermond, en van daar tot Dusseldorp te doen vervaardigen, welke, als bestaande uit houten en met ijzer beslagene regels, slechts 75,000 fr. voor elk uur gaans, en alzo, voor 40 uren, nauwelijks drie millioenen zoude kosten.

Brussel, 13 maart. In den *Procyon* leest men: Een der assuradeurs van Lloyds te Londen schrijft ons dd. 11 maart het volgende:

Onze staatkundige thermometer is wederom rijzende; de assurantie-premiën voor zeegevaar behelzen niet meer de risico van prijsmaking door kapers voor de schepen, die zich naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika be-geven, en alléén door eene dubbele premie te betalen hebben eenige Engelsche schepen, naar Kanada bestemd, zich voor alle risico kunnen verzekeren.

Aan de mogelijkheid van eenen oorlog ter zee tusschen de Amerikanen en Engelschen schijnt meer algemeen geloofd te worden dan vóór ettelijke maanden aan de mogelijkheid van eenen oorlog tusschen Frankrijk en Engeland werd geloofd. — Moge die vrees zich niet verwezanlijken! Maar, nu eenmaal bestaat die vrees, en zij doet geen voordeel aan de handelsbetrekkingen.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 13 maart. Gisteren is de heer *W. baron Roëll van Hazerswoude*, lid van de Tweede Kamer, ten gevolge eener ziekte van slechts weinige dagen, bezweken. In zijne staatkundige betrekking was hij een onafhankelijk en bekwaam volksvertegenwoordiger, zoodat zijn gemis voor het vaderland zeer te betreuren is.

's Gravenhage, 12 maart. Z. M. heeft aan den schout-bij-nacht *J. C. Ryck*, gouverneur-generaal der West-Indische bezittingen, vergund, het aannemen en dragen der versierselen van kommandeur der Fransche orde van het legioen van eer, hem door Z. M. den koning der Franschen geschonken.

— Men spreekt veel van de beoocming van den generaal *List* tot gouverneur-generaal van Indië.

(Handelsblad.)

Amsterdam, 14 maart. Door een' onzer gewoone-lijk wel onderrigte correspondenten wordt ons geschreven, dat de gouverneurs der provinciën dezer dagen, op Z. Ms. last, zijn aangeschreven geworden, om voortaan geen gebruik meer te maken van het regt, aan hen volgens de bestaande reglementen toekomende om deel te nemen aan de stemming in de vergadering der provinciale staten, bij gelegenheid van de verkiezing van leden voor de Tweede Kamer. (Arondbode.)

— Men verneemt uit eene goede bron, dat Z. M. bepaald heeft, dat de gouverneurs der provinciën voortaan aan verkiezingen tot leden van de Tweede Kamer geen deel meer zullen nemen. Het adres van den advocaat *Lipman*, hetwelk, in de zitting van woensdag den 10den dezer, aan Z. Exc. den minister van binnenlandsche zaken: » om berigt » is toegezonden, is, bij missive van gemelden minister, aan den voorzitter der Tweede Kamer teruggezonden, met kennisgeving, dat de gouverneurs der provinciën door hem, minister, bij circulaire van heden, zijn aangeschreven geworden, om aan de verkiezingen geen deel meer te nemen.

(Handelsblad.)

's Gravenhage, 13 febr. Z. M. heeft het departement van oorlog gemagtigd, om zoodanige miliciens der bij de onderscheidene korpsen ingedeelde ligtingen van 1838 en 1839, die, krachtens speciale beschikkingen, in het genot van bepaald verlof en nog ongekleed en ongevoerd zijn, op den 25sten maart aanstaande, mitgaders van de mauschappen der ligting van 1840, in gelijk geval verkeerende, op 1 juli daaraanvolgende, respectivelijk voor den tijd van drie maanden, in werkelijke dienst te doen opkomen.

— Het *Weekblad van het Regt* bevat het volgende: » De Hooge Raad heeft in zijne zitting van 11 maart jl. een zeer belangrijk arrest gewezen, waarop wij voornamelijk de aandacht der heeren notarissen willen vestigen. Er is namelijk beslist, dat, volgens de wet op de registratie van 22 frimaire, 7de jaar, de akten van command of lastgeving slechts aan een vast regt zijn onderworpen, niettegenstaande er geene notariën in den ontvanger binnen 24 uren na de toewijding plaats hebbe gehad, wanneer overigens slechts een der vereischten van artikel 69, § 7, n. 3, is voldaan. — Tot hiertoe was, zowel in Frankrijk als in de landen, begrepen, dat het verzuim, die akten binnen de 24 uren, de akten van command of lastgeving aan een proportionneel regt van 4 pCt. onderwerpt.

Rotterdam, 12 maart. Heden op den middag passeerde de stad, op reis naar België, de prins de *Orléans*, gezant aan ons hof, met echtgenoot en twee kinderen. Hij is met een gevolg van 100 personen, en met een rijtuig, waarin het gevolg van Zijne Exc. gezeten was, gebraken, waarbij dan ook eene dame aan de borst is gekweld geraakt; — welk ongeval, echter,

niet verhinderd heeft om na eenig ophoud de reize verder voort te zetten.

Deventer, 13 maart. Het berigt, dat koning *Willem Frederik*, graaf van *Nassau*, vooreerst niet naar *Holland* zal terugkeeren, schijnt bevestigd te worden door de omstandigheid, dat in de jongst verloopene dagen een gedeelte van het hofpersoneel door deze stad gekomen is, om zich naar *Berlijn* te begeven, bij zich hebbende zeer zwaar beladene pakwagens. (*Kamp. C.*)

Mengelwerk.

Stembevoegdheid.

(Ingezonden.)

Voorn het gouvernement den 11den december 1829 in de zitting van de Tweede Kamer maatregelen voordroeg ter handhaving der rust, en de bekende koninklijke boodschap tot verdediging van deszelfs regering deed strekken, — verklaarde hetzelfde echter op 's konings naam tevens: »Het bezwaar, hetwelk geacht werd »te bestaan in de bepalingen der reglementen, no- »pens de gevolgen der demissien in sommige geval- »len, met opzigt tot de uitoefening van het stemregt »of andere burgerlijke regten, is door ons opge- »heven.»

Bij het koninklijk besluit juist van den vorigen dag, 10 december 1829, n. 37, waren die bepalingen verklaard »GEROUDEN VOOR VERVALLEN EN BUITEN WERKING GESTELD.»

Het gouvernement achtte dezen maatregel alstoen van zoo veel belang, dat het zelfs viug was, om dit be- sluit algemeene bekendheid te geven, zoodat reeds den 12den december daaraanvolgende, de administratie voor het binnenlandsch bestuur bij missive (n. 4) dat aan de provinciale besturen mededeelde: — dat den 15den, 16den, 17den, 18den en 22den daaraanvolgende, zulks aan de gemeentebesturen in al de provinciën werd bekend gemaakt, met uitnodiging, om daarvan in der tijd mede respectievelijk aan de kiezers-vergaderingen mededeeling te doen.

Hoe ongerijmd het nu in een constitutioneel land ook zij, dat het *bon-plaisir* des vorsten de burgerlijke regien der ingezelene regelt; hoe onverenigbaar met het denkbeeld van eenen vertegenwoordigenden rege- ringsvorm, dat bloote koninklijke besluiten de stembe- voegdheid aan de ingezelene ontnomen en wedergeven, naar goeiddanken: — toch blijft het in mijne schatting zelfs voor dat land nog vreemd, dat een commissaris des konings openlijk, van 1829 af tot op den huidige ongenblik, lijnrecht strijdig met die besluiten des konings kan handelen, en bepalingen handhaven, waarvan de koning, dien hij vertegenwoordigt, zelf de verdedi- ging niet heeft op zich genomen.

Heeft men dien zelfden commissaris des konings dan, in lijnrechten strijd met de grondwet, mede de leden der volksvertegenwoordiging zien kiezen, — dan mag het opmerkelijk heeten, dat Zijne Wel Ed. Gestr. zelfs, trots de bevelen zijns koninklijken meesters, geabroyeerde bepalingen in zoo gewichtige materie kan en mag hand- haven, en de vrijzinnigere nalaten.

Niettegenstaande toch het besluit van gedeputeerde staten van Gelderland, van den 16den december 1829, n. 8, (*Provinciaal Blad* n. 140) waarbij voorzegt koninklijk besluit tot afschaffing der voornoemde uit- sluiting is bekend gemaakt, heeft de heer gouverneur van Gelderland zich nooit naar hetzelfde geconformeerd, en hebben Z. W. Ed. Gestr. respectieue besluiten

van 14 jan. 1831,	n. 449	(Prov. Blad n. 4)
» 15 » 1833,	» 232	(» » 8)
» 2 » 1835,	» 52	(» » 1)
» 3 » 1837,	» 25	(» » 2)
» 2 » 1839,	» 13	(» » 2)
en » 2 » 1841,	» 5	(» » 2),

houdende allen bepalingen ter executie van het regle- ment omtrent de samenstelling der staten, steeds bevat het uitdrukkelijk bevel aan de burgemeesters der ge- meenten ten platten lande 40 b. » om van de lijsten » Ben C bovendien nog weg te laten de zoodanigen, — » en die in de termen van uitsluiting bij art. 24 » aangewezen » en hebben de notification in plano ge- drukt te Arnhem bij A. VAN GOOR, provincialen druk- ker, welke nevens die besluiten ter publicatie op 28 februari den burgemeesters respectievelijk werden toe- gezonden, — steeds tot slot gehad den inhoud van voorz. art. 24 :

» Terwijl van het kiezerschap nog in het bijzonder » zullen zijn uitgesloten zij, die van eenig ambt,

» post of bediening door den koning mogten zijn » ontzet of ontslagen, anders dan met vermelding, » dat zoodanig ontslag op hun verzoek, of eervol is » geschied, zoolang zij door den koning van de » onbevoegdheid, om benoemd te worden, niet zullen » zijn ontheven.»

Zijn nu die voorschriften door de burgemeesters ge- volgd, zijn nu die bepalingen gepubliceerd, — dan vermaan ik met regt te mogen vragen: hoe men de regelmatigheid, de wettigheid der sinds 1829 geda- ne, en thans in 1841 te doene stemmingen tot kie- zers in Gelderland zal moeten beveren? — hoe die der benoemingen door die in mijn oog onwettige kiezers?

Groot mag wel de schuld heeten van die hooge staats- beambten en collegiën, die de geheele volksvertegen- woordiging op zoo losse schroeven hebben gesteld, of daarop laten vervallen!

Ten einde men ten deze geene ignorantie pretendere, DIXI.

Advertentien.

Te ARNHEM is, den 12den dezer, alervoors- pedigst van een' Zoon bevallen A. VAN ITERSON, geb. BOSCH.

Op heden overleed alhier, in den ouderdom van onstreeks acht en veertig jaren, de Hoog Welgeboren Heer *JANNEER* Mr. *WIL- LEM BARON ROLL VAN HA ZERSWOUD*, veel geliefde Echtgenoot van Vrouwe *CORNELIA CATHA- RINA HODSHON*.

AMSTERDAM, den 12den Maart 1841.

† † † BURGEMEESTER EN WETHOU- DEREN DER STAD ARNHEM † † zijn voornemens op Zaterdag den 20sten Maart 1841, des middags ten 12 ure, op het Raad- huis dier Stad, te VERKOOPEN:

Eenige buitengewoon ZWARE PEPPE- LEN, enz., staande bij de *St. Jansbarriere* en aan de *Rietendiek*, op conditiën, ter Se- cretarie ter lezing liggende.

VERKOOP VAN HUIZEN.

In het Koninklijk het *Zwijnshoofd*, te *Zutphen*, zullen, op Donderdag den 11den Maart 1841, in het openbaar ingezet, en, 14 dagen later, zijnde den 26sten dier maand, telkens des namiddags om drie uur, (naar genoegen geïden de) finaal verkocht worden, de volgende alle binnen gezegde Stad gelegene HUIZEN, als:

- 1°. Een HUIS en ERF, op de Laarstraat, gemerkt V 1075, met daarachter zijnden HOF en een in de Duistere Sterg uitkomend PAK- HUIS. — Bewoond door den Heer *H. BERG- HEGE*.
- 2°. Een DITO met STAL (alwaar sedert jaren eene *Broodbakkerij* is uitgeoefend) in de Waterstraat, op den hoek der Kolenstraat, gemerkt V 965.
- 3°. Een HUIS en ERF, mede in de Water- straat, gemerkt V. 948; bewoond geweest door wijlen *J. M. HENSEL*.
- 4°. Een DITO, in de Bakkerstraat, gemerkt V. 1002, thans bewoond door *DERK FOS*.
- 5°. Een DITO, met HOFJE daarachter, in de Hospitaalstraat, gemerkt V. 1205; thans bewoond door *ANTONI SMIES*.

Nadere Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris *L U- LOFS*, te *Zutphen*.

VERKOOP van een HUIS en ERF, met Spatruisen TUIN, bijzonder geschikt tot het aanleggen eener *Fa- briek*, gelegen in de Stad *Gemen*, in *Munsterland*, aan de Rivier de *Aa*, nabij de Rivier de *Lippe* en de *Hollandsche Grenzen*, — Mei te aauvaarden. Deze verkoop zal plaats hebben op Zaterdag den 27sten Maart, des voormiddags ten elf ure, en de betaling den 1sten September 1841, in Pruisisch courant, doch kan de geheele koopsom, onder solide borgtocht of hypotheek, gevestigd blijven op den voet van 4 percent 's jaars.

Nadere informatiën bij den Heer *BERN- HARD DIEDERICH SEPPEN*, te *Gemen*. — Brieven franco.

† † † Men zal op Zaterdag den 20sten Maart † † 1841, des namiddags om 2 uur, ten huize § van *DR. DERKSEN*, in den *Ros- kam* te *Ressen*, bij *Bemmel*, publiek verkoopen:

Driehonderd Stuks *ESSENBOOMEN*, liggende bij de Kerk te *Ressen*, zeer geschikt voor *Wagenmakers*, *Timmerlieden*, *Stoelen- makers* enz.; — voorts circa zeventig perceelen *ESSEN-SCHRANSEN*, *TOPPEN* en verder *BRANDHOUT*.

VERKOOPING,

op Dingsdag den 23sten Maart 1841, te *Zutphen*; in de Lange Hofstraat, Verp. N. 873, van *MEU- BILAIRE* en andere *GOEDEREN*.

Alles daags voor en op den Verkoopdag te bezigten.

In dezen verkoop kan niets worden ingestoken.

Omtrent het *BUITENGOED*, *RUSTPLAATS*, gelegen aan de *Klingelbeek*, onder *Arnhem*, hetwelk in N. 32, 33 en 38 dezer Courant tegen 1°. Mei dezes jaars *TE HUUR* is aangeboden, en ten opzichte van de voorwaarden dier verhuuring, zijn informatiën te bekomen, behalve ten kantore van den Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, te *Arnhem*, mede bij den Heer *A. A. H. SWEYS*, Makelaar te *Amsterdam*.

Te Huur tegen 1°. Mei aanstaande, op eenen der beste standen te Oosterbeek, nabij Arnhem,

Een HUIS, geschikt voor *ZOMER- en WIN- TER- VERBLIJF*, met vier behangen *KAMERS*, *KEUKEN*, *KELDER*, *MANGEL- KAMER*, *STAL*, *TUIN*, *BOOMGAARD*, enz. — Te bevragen bij *G. J. VAN DER KOLK*, te *Oosterbeek*; of, met franco-brieven, bij *B. A. BERENDS*, te *Arnhem*, en *J. H. SMITH*, Bierstraat A. N. 409 te *Rotterdam*.

† † § Alle diegenen, welke iets te vorderen heb- † † ben van of verschuldigd zijn aan wijlen † de echtelieden *ANTONIUS WAN- DERS*, onlangs te *Arnhem* overleden, gelieven daarvan vóór of op den 18den Maart 1841 opgaf of betaling te doen, ten Kantore van den Notaris *KOLFSCHOTEN* aldaar.

† † De Ondergeteekende verwittigt het geacht † † Publiek, dat hij voornemens is, zijnen *WIN- KEL IN MANUFACTUREN*, te *Zutphen*, in de Korte Hofstraat, op Donderdag den 18den Maart te *OPENEN*; en beveelt zich door deze in een ieders gunst.

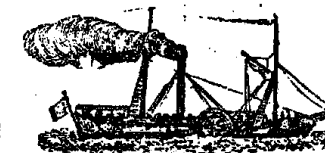
F. MÜLLER.

† † † Er wordt op een *Buiter*, in de nabij- † † heid van *Zutphen*, bij eene eruije Da- † me gevraagd, tegen of vóór *MEI*, een allezins berekende *KOETSIER*, ongehurd, van de Protestantische Godsdienst, van voldoende getuige- nissen voorzien, van middelbare jaren, *nimmer star- ken drank gebruikende*, zeer bekwaam in het rijden, ook met vier paarden, zoolvel van het zadel als van: *den Bakken, goed met Paarden kunnende om- gaan*; zullende de voorkeur worden gegeven aan degenen, die reeds in fatsoenlijke betrekking is dienst- baar geweest. — Adres, onder letter A. B., met fran- co-brieven, bij den Boekhandelaar *W. J. THIEME*, te *Zutphen*.

§ † † Er wordt gevraagd, *TE KOOP* of † † *TE HUUR*, eene goede melkgevende † *EZELIN* — Men adresseere zich, franco, aan den Boekverkooper *F. C. OEFFELMAN*, te *Zutphen*.

Menschenvrienden!

De *VADER* VAN EEN HUISGEZIN, tot den fatsoenlijken stand behoorende, wiens gewone verdiensten tijdelijk stilstaan, en wiens middelen door eenen langdurigen en strengen winter zijn uitgeput, ziet zich op dezen oogenblik, en in afwachting dat het gunstige jaargetijde zijne bronnen van bestaan weder doet vloeijen, met de zijnen in hoogst *ZORGE- LIJKE OMSTANDIGHEDEN* geplaatst. — Het is in dezen benarden toestand, dat hij het wagen durft, de *HULP* van edele *MENSCHENVRIEN- DEN* in te roepen, zullende elke *GAVE*, hoe ge- ring ook, met dankbaarheid worden aangenomen bij den Uitgever dezer Courant, onder Letter *W*.

RIJN EN IJSSSEL-

STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ

Bij het hervatten der dienst tusschen *Kampen* & *Keulen* op den 16den Maart wordt de vaart der Booten geregeld als volgt:

Van *Amsterdam* naar *Kampen*, Maandags, Woens- dag en Zaturdags des morgens ten 7 uur.

Van *Kampen* naar *Amsterdam*, Dingsdags, Vrij- dags en Zondags des namiddags ten 1 uur.

Van *Keulen* naar *Arnhem*, Dingsdags en Zaturdags des morgens ten 6 uur.

Van *Arnhem* naar *Kampen*, Woensdags en Zondags des morgens ten 7 uur.

Van *Kampen* naar *Arnhem*, Dingsdags en Vrijdags des morgens ten 5 uur.

Van *Arnhem* naar *Wesel*, Woensdags en Zaturdags des morgens ten 7 uur.

Van *Wesel* naar *Keulen*, Donderdags en Zondags des morgens ten 7 uur.

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.